TEISINGUMO TEISMO (penktoji kolegija) SPRENDIMAS

2009 m. balandžio 2 d.*

Byloje C-134/08

dėl *Bundesfinanzhof* (Vokietija) 2008 m. kovo 20 d. Nutartimi, kurią Teisingumo Teismas gavo 2008 m. balandžio 2 d., pagal EB 234 straipsnį pateikto prašymo priimti prejudicinį sprendimą byloje

Hauptzollamt Bremen

prieš

J. E. Tyson Parketthandel GmbH hanse j.,

TEISINGUMO TEISMAS (penktoji kolegija),

kurį sudaro kolegijos pirmininkas M. Ilešič, teisėjai A. Borg Barthet (pranešėjas) ir E. Levits,

* Proceso kalba: vokiečių.

generalinis advokatas J. Mazák,
kancleris R. Grass,

atsižvelgęs į rašytinę proceso dalį,

atsižvelgęs į Europos Bendrijų Komisijos, atstovaujamos S. Schønberg ir C. Hermes, pastabas,

atsižvelgęs į sprendimą, priimtą susipažinus su generalinio advokato nuomone, nagrinėti bylą be išvados,

priima šį

Sprendimą

1 Prašymas priimti prejudicinį sprendimą susijęs su 2003 m. gruodžio 8 d. Tarybos Reglamento (EB) Nr. 2193/2003, nustatančio papildomus muitus tam tikriems importuojamiems produktams, kurių kilmės šalis yra Jungtinės Amerikos Valstijos (OL L 328, p. 3; 2004 m. specialusis leidimas lietuvių k., 2 sk., 15 t., p. 6), 4 straipsnio 2 dalies aiškinimu.

2 Prašymas buvo pateiktas byloje tarp *Hauptzollamt Bremen* (Brėmeno centrinė muitinė; toliau – *Hauptzollamt*) ir bendrovės *J. E. Tyson Parketthandel GmbH hanse j.* (toliau – *Tyson Parketthandel*) dėl Jungtinių Amerikos Valstijų kilmės grindinių lentų siuntos apmokestinimo papildomu muitu.

Teisinis pagrindas

3 Reglamento Nr. 2193/2003 trečioje, penktoje ir šeštoje konstatuojamosiose dalyse teigiama:

„3) Laikoma, kad iš pradžių papildomo importo mokesčio įvedimas etapais iki 17 % *ad valorem* muitu apmokestinant tam tikrus importuojamus produktus, kurių kilmės šalis Jungtinės Amerikos Valstijos, yra tinkama atsakomoji priemonė, atsižvelgiant į tai, kad Jungtinės Amerikos Valstijos neįvykdė Ginčų sprendimo tarybos rekomendacijų. Po to, kai bus pasiektas pirmiau paminėtas papildomų mokesčių lygis, Komisija atsižvelgdama į aplinkybes, turi pateikti Tarybai pasiūlymą dėl tolesnių veiksmų.

<…>

5) Produktams, kuriems prieš šio Reglamento įsigaliojimo dieną buvo išduota importo licenzija, atleidžianti nuo muito ar jį sumažinanti, šie papildomi muito mokesčiai neturi būti taikomi.

6) Neturi būti papildomai apmokestinami produktai, kai galima įrodyti, kad jie buvo eksportuoti iš Jungtinių Amerikos Valstijų į Bendriją prieš pirmo papildomų muitų taikymo dieną.“

4 Pagal šio reglamento 2 straipsnio 1 dalies pirmą įtrauką:

„Papildomai prie Reglamentu (EEB) Nr. 2913/92 taikomų muito mokesčių įvedamas *ad valorem* muitas produktams, kurių kilmės šalis yra Jungtinės Amerikos Valstijos ir kurie išvardinti šio Reglamento priede tokia tvarka:

— 5 % nuo 2004 m. kovo 1 d. iki 2004 m. kovo 31 d.“

5 Šio reglamento 4 straipsnio 1 ir 2 dalyse numatoma:

„1. Priede išvardintiems produktams, kuriems prieš šio reglamento įsigaliojimo dieną buvo išduota nuo muitų atleidžianti ar juos sumažinanti importo licenzija, papildomi muitai netaikomi.

2. Priede išvardintiems produktams, kai galima įrodyti, kad jie jau pakeliui į Bendriją šio reglamento įsigaliojimo dieną ir kurių paskirties vieta negali būti pakeista, papildomi muitai netaikomi.“

6 Reglamento Nr. 2193/2003 5 straipsnyje nustatoma:

„Šis reglamentas įsigalioja jo paskelbimo *Europos Sąjungos oficialiajame leidinyje* dieną.“

7 *Europos Sąjungos oficialiajame leidinyje* reglamentas buvo paskelbtas 2003 m. gruodžio 17 dieną.

Pagrindinė byla ir prejudicinis klausimas

8 2004 m. kovo 5 d.*Tyson Parketthandel* deklaravo išleidimui į laisvą apyvartą skirtą Kombinuotosios nomenklatūros, kuri yra 1987 m. liepos 23 d. Tarybos reglamento (EEB) Nr. 2658/87 dėl tarifų ir statistinės nomenklatūros bei dėl Bendrojo muitų tarifo (OL L 256, p. 1; 2004 m. specialusis leidimas lietuvių k., 2 sk., 2 t., p. 382) su pakeitimais, padarytais 2003 m. rugsėjo 11 d. Komisijos reglamentu (EB) Nr. 1789/2003 (OL L 281, p. 1; 2004 m. specialusis leidimas lietuvių k., 2 sk., 14 t., p. 3), I priedas, 4409 20 98 subpozicijoje klasifikuojamą Jungtinių Amerikos Valstijų kilmės vyšnios medžio grindinių lentų siuntą, kuri 2004 m. vasario 20 d. buvo pakrauta Jungtinėse Valstijose ir paruošta gabenti jūra.

9 *Hauptzollamt* tos pačios dienos mokesčių sprendimu nusprendė, kad *Tyson Parketthandel* turi sumokėti importo muitą – papildomą muitą ir importo pridėtinės vertės mokestį. Pagal Reglamento Nr. 2193/2003 2 straipsnio 1 dalies pirmą įtrauką *Tyson Parketthandel* buvo nustatytas papildomas 5 % dydžio *ad valorem* muitas.

10 *Tyson Parketthandel* padavė skundą dėl šio mokesčių sprendimo, kiek jis susijęs su papildomu muitu. Šis skundas buvo atmestas.

11 *Tyson Parketthandel* pareiškė ieškinį dėl sprendimo atmesti jo skundą Brėmeno finansų teisme (Finanzgericht Bremen), kuris panaikino šiai bendrovei importo muitą nustatantį mokesčių sprendimą tiek, kiek juo buvo nustatytas papildomas muitas ir į jį atsižvelgta apskaičiuojant importo pridėtinės vertės mokestį. Brėmeno finansų teismas nusprendė, kad Reglamento Nr. 2193/2003 4 straipsnio 2 dalyje esanti pereinamojo laikotarpio nuostata, atsižvelgiant į šio reglamento šeštą konstatuojamąją dalį, turi būti aiškinama taip, kad prieš pirmąjį nuostatų dėl papildomų muitų taikymą, t. y. iki 2004 m. kovo 1 d., pakeliui į Bendriją buvę produktai, kurių paskirties vieta negalėjo būti pakeista, nėra apmokestinami papildomais muitais.

12 Kasaciniame procese, pradėtame padavus kasaciją dėl Brėmeno finansų teismo sprendimo, *Hauptzollamt* teigia, kad Reglamento Nr. 2193/2003 4 straipsnio 2 dalies negalima aiškinti priešingai jos tekstui, kuris yra vienareikšmis.

13 Sprendime dėl prejudicinio sprendimo priėmimo *Bundesfinanzhof* teigia, kad Reglamento Nr. 2193/2003 4 straipsnio 2 dalies aiškus ir nedviprasmiškas tekstas bei šios nuostatos vokiškos versijos palyginimas su prancūziška ir angliška versijomis rodo, kad šią nuostatą reikėtų taikyti pagal jos tekstą. Vis dėlto prašymą priimti prejudicinį sprendimą padavęs teismas, atsižvelgdamas į šio reglamento šeštą konstatuojamąją dalį, abejoja, ar 4 straipsnio 2 dalies tekstas iš tikrųjų atitinka Bendrijos teisės aktų leidėjo ketinimą.

14 Manydamas, kad sprendžiant šią bylą būtina išaiškinti Reglamento Nr. 2193/2003 4 straipsnio 2 dalį, *Bundesfinanzhof* nusprendė sustabdyti bylos nagrinėjimą ir pateikti Teisingumo Teismui šį prejudicinį klausimą:

„Ar <…> Reglamento Nr. 2193/2003, nustatančio papildomus muitus tam tikriems importuojamiems produktams, kurių kilmės šalis yra Jungtinės Amerikos Valstijos, 4 straipsnio 2 dalį reikia aiškinti priešingai jos tekstui taip, jog papildomi muitai netaikomi tokiems produktams, kurie, remiantis įrodymais, yra pakeliui į Bendriją pirmo papildomų muitų taikymo dieną ir kurių paskirties vieta negali būti pakeista?“

Dėl prejudicinio klausimo

15 Prašymą dėl prejudicinio sprendimo priėmimo padavusiam teismui abejonės dėl šios nuostatos aiškinimo kyla dėl to, kad remiantis Reglamento Nr. 2193/2003 šešta konstatuojamąja dalimi galima suprasti, jog papildomi muitai netaikomi produktams, kurie, remiantis įrodymais, buvo eksportuoti iš Jungtinių Amerikos Valstijų į Bendriją prieš pirmo papildomų muitų taikymo dieną, t. y. pagal 2 straipsnio 1 dalį – iki 2004 m. kovo 1 dienos. Todėl dėl tokios formuluotės atsiranda tam tikra dviprasmybė tarp Bendrijos teisės aktų leidėjo taip suformuluoto ketinimo ir aiškaus 4 straipsnio 2 dalies, kur numatoma, kad šie muitai netaikomi produktams, kurie, remiantis įrodymais, yra pakeliui į Bendriją šio reglamento įsigaliojimo dieną, t. y. pagal jo 5 straipsnį – 2003 m. gruodžio 17 d. –, ir kurių paskirties vieta negali būti pakeista, teksto.

16 Šiuo atžvilgiu visų pirma reikia priminti, kad Bendrijos teisės akto preambulė neturi privalomosios teisinės galios ir ja neturėtų būti remiamasi nei nukrypstant nuo

atitinkamo akto nuostatų, nei aiškinant nuostatas akivaizdžiai jų formuluotei priešinga prasme (be kita ko, žr. 2005 m. lapkričio 24 d. Sprendimo *Deutsches Milch-Kontor*, C-136/04, Rink. p. I-10095, 32 punktą ir jame nurodytą teismo praktiką).

17 Paskui reikia konstatuoti, kad nei remiantis Reglamento Nr. 2193/2003 parengiamaisiais darbais, nei palyginus jo įvairias kalbines versijas nenustatyta, jog šio reglamento 4 straipsnio 2 dalyje būtų padaryta redakcinė klaida.

18 Galiausiai reikia pažymėti, kad 4 straipsnio 2 dalis, kurios tekstas, beje, yra vienareikšmis, atitinka Reglamentu Nr. 2193/2003 sukurtą sistemą. Kaip pastebėjo Komisija, ūkio subjektai turi turėti teisę tikėtis, kad produktams, kuriuos jie eksportavo iš Jungtinių Valstijų į Bendriją iki šio reglamento paskelbimo ir įsigaliojimo datos, nebus taikomi jame nustatyti papildomi muitai. Tačiau tokie lūkesčiai nėra teisėti produktų, kurie buvo eksportuoti po šios datos, atžvilgiu, nes nuo tada ūkio subjektai negalėjo nežinoti, kad pagal šio reglamento nuostatas bus taikomi papildomi muitai.

19 Remiantis šiais argumentais darytina išvada, kad Reglamento Nr. 2193/2003 šešta konstatuojamąja dalimi negalima remtis siekiant jo 4 straipsnio 2 dalį aiškinti akivaizdžiai priešingai nei numatyta šios nuostatos tekste.

20 Vadinasi, į pateiktą klausimą reikia atsakyti, kad Reglamento Nr. 2193/2003 4 straipsnio 2 dalį reikia aiškinti taip, kaip numato jos tekstas, t. y. kad papildomi muitai netaikomi produktams, kurie, remiantis įrodymais, yra pakeliui į Bendriją šio reglamento įsigaliojimo dieną ir kurių paskirties vieta negali būti pakeista.

Dėl bylinėjimosi išlaidų

21 Kadangi šis procesas pagrindinės bylos šalims yra vienas iš etapų prašymą priimti prejudicinį sprendimą pateikusio teismo nagrinėjamoje byloje, bylinėjimosi išlaidų klausimą turi spręsti šis teismas. Išlaidos, susijusios su pastabų pateikimu Teisingumo Teismui, išskyrus tas, kurias patyrė minėtos šalys, nėra atlygintinos.

Remdamasis šiais motyvais, Teisingumo Teismas (penktoji kolegija) nusprendžia:

2003 m. gruodžio 8 d. Tarybos Reglamento (EB) Nr. 2193/2003, nustatančio papildomus muitus tam tikriems importuojamiems produktams, kurių kilmės šalis yra Jungtinės Amerikos Valstijos, 4 straipsnio 2 dalį reikia aiškinti taip, kaip numato jos tekstas, t. y. kad papildomi muitai netaikomi produktams, kurie, remiantis įrodymais, yra pakeliui į Europos Bendriją šio reglamento įsigaliojimo dieną ir kurių paskirties vieta negali būti pakeista.

Parašai.